

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621201381
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7621201381.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: H. H., narodený XX.XX.XXXX, bytom Y. D., P. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Monikou Meňhertovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, proti žalovanej: H. F., narodená XX.XX.XXXX, bytom Y. D., P. XXX/X, zastúpenej JUDr. Tomášom Tauberom, advokátom, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Stará cesta 6, o vypratanie bytu s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27. októbra 2021 sp. zn. 8C/16/2021

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27. októbra 2021 č. k. 8C/16/2021-77.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) rozsudkom zo dňa 27. októbra 2021 č.k. 8C/16/2021-77 uložil žalovanej a všetkým s ňou spoločne bývajúcim povinnosť vypratať nehnuteľnosti, a to byt č. 7 na 1. poschodí vo vchode č. 0 bytového domu so súpisným číslom 833 nachádzajúcim sa na parcelách registra C, č. 3034/8 a č. 3043/9, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku na parcelách registra C, č. 3034/8 o výmere 1013 m² a č. 3043/9 o výmere 374 m², o veľkosti 1/8, spolu všetky nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Gelnica, katastrálny odbor, pre obec Gelnica, k.ú. Gelnica a odovzdať ich žalobcovi do 60 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej a všetkým s ňou spoločne bývajúcim osobám vypratať predmetnú nehnuteľnosť.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že žalobca je vlastníkom bytu č. 7 na 1. poschodí vo vchode č. 0 bytového domu so súpisným číslom 833 nachádzajúcim sa na parcelách registra C č. 3034/8 a č. 3043/9, podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku na parcelách č. 3034/8 o výmere 1013 m² a č. 3043/9 o výmere 374 m² o veľkosti 1/8 (ďalej len predmetný byt), na základe osvedčenia o vykonaní dobrovoľnej dražby N 379/2014 zo dňa 02.04.2014. Uvedené vyplynulo z LV č. XXX, k.ú. Gelnica. Zo zápisu vydražiteľa zo dňa 02.04.2014 zistil, že v tento deň sa konala dobrovoľná dražba z predmetného bytu, pričom vydražiteľom sa stal žalobca a pôvodnou vlastníčkou bytu bola žalovaná. Žiadosťou žalobca vyzval žalovanú na vypratanie a odovzdanie bytu ku dňu 15.07.2020. Žalobca pripojil aj kópiu podacieho lístka na preukázanie odoslania žiadosti, nakoľko na ústnu výzvu na vypratanie žalovaná nereagovala.

4. Právne vec posúdil podľa ust. § 123, § 126, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), § 29 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, čl. 21 ods. 1, čl. 19 ods. 2, čl. 21 ods. 3, čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

5. Dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Konštatoval, že žalobca je vlastníkom predmetného bytu od roku 2014, pričom tento byt užíva bez právneho dôvodu žalovaná a odmieta ho žalobcovi ako vlastníkovi odovzdať. Žalovaná odmietať so žalobcom akúkoľvek komunikáciu v záujme vyriešenia celej záležitosti, neuhrádzala všetky náklady súvisiace s bývaním v predmetnej nehnuteľnosti, spolu s druhom narúšala pokojné bývanie ostatných vlastníkov bytov v bytovom dome. Medzi stranami sporu nevznikol nájomný vzťah tak, ako sa žalovaná mylne domnievala. Z výpovede strán sporu aj svedka - druhu žalovanej - vyplynulo, že strany sporu uzavreli zmluvu o budúcej zmluve, podľa ktorej žalobca prevedie na žalovanú vlastnícke právo k vydraženému bytu potom, ako mu žalovaná v pravidelných splátkach zaplatí cenu, za ktorú byt vydražil. Uvedená zmluva však nemala zákonom predpísanú písomnú formu, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Zachovanie písomnej formy je nevyhnutne potrebné z dôvodu právnej istoty, nakoľko sú v nej zakotvené povinnosti, ktoré majú vzniknúť až v budúcnosti. Žalovaná bola vlastníčkou bytu len do právoplatne skončenej dražby. Následne, keď sa stal vlastníkom bytu žalobca, byt užíva bez právneho dôvodu a odmieta ho dobrovoľne vypratať. Toto konanie je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, nakoľko je žalobcovi bránené predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Súd zastáva názor, že žalovaná a osoby, ktoré spolu s ňou byt obývajú, nemajú žiaden nárok na zabezpečenie náhradného bývania, resp. ubytovania. Žalobca bol ochotný byt vydražiť a chcel na žalovanú byt previesť potom, čo mu uhradí sumu 3.050 €, za ktorú byt v dražbe vydražil. Súd neuveril tvrdeniu žalovanej o úhrade tejto sumy, pretože jej výpoveď bola rozporuplná až chaotická. Žalovaná nevedela, kedy, akú finančnú čiastku žalobcovi uhradila, najskôr poprela, že by mala nedoplatky na byte, neskôr to priznala. Na záver uviedla, že ak jej žalobca umožní v byte bývať, uhradí mu dražobnú sumu, čím nepriamo priznala, že k celkovej úhrade tejto sumy reálne nedošlo. Žalobca neplánoval byt predať, len chcel, aby žalovaná žila v tomto byte so svojim synom a riadne uhrádzala poplatky spojené s užívaním bytu a splácala mu kúpnu cenu, ktorú zaplatil, aby neprišla v dražbe o byt. K vyprataniu bytu žalobcu nevedol prospech pre neho, ale správanie sa žalovanej, ktorá sa uchýľuje ku klamstvám, neuhrádza poplatky za služby spojené s užívaním bytu, poskytuje ubytovanie bez súhlasu, resp. proti vôli žalobcu svojmu druhovi, s ktorým narušujú pokojné bývanie ostatným vlastníkom bytov. Vzhľadom na návrh žalobcu súd uložil žalovanej povinnosť predmetnú nehnuteľnosť vypratať a odovzdať v lehote 60 dní.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1,2 a § 262 ods. 1,2 CSP. Žalovaná bola v konaní neúspešná a v plnom rozsahu úspešný žalobca náhradu trov konania nežiadal. Súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP a navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania.

8. Žalovaná uviedla, že súd nesprávne právne posúdil právny vzťah založený medzi žalobcom a žalovanou, ktorý vznikol po udelení príklepu k nehnuteľnosti. Žalovaná zastáva názor, že nájomná zmluva bola uzavretá v ústnej podobe, je platná, nakoľko bolo nesporné, že po tom, čo uhradí nájomné v celkovej sume 3.050 €, žalobca prevedie naspäť vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti, o ktoré žalovaná prišla v dôsledku vykonanej dražby. Je pravdou, že žalovaná v rámci svojho výsluchu nejednoznačne uviedla, v akých mesačných úhradách sa toto nájomné uhrádzalo a nemenilo to nič na fakte, že podstatou mala byť úhrada celkovej sumy 3.050 €. Sporové strany nemali v písomnej podobe uzavretú zmluvu o budúcej zmluve, a teda žalovaná nemá právny nárok sa domáhať žalobou nahradenia vyhlásenia vôle žalobcu, keďže sa nejedná o platne uzavretú zmluvu o budúcej zmluve. Tiež je faktom, že žalobca nežiadal vypratať predmetnú nehnuteľnosť, ale až vtedy, keď začal mať výhrady voči partnerovi žalovanej. Aj sám priznal, že mu nevadilo, že nehnuteľnosť obýva žalovaná s dieťaťom a pripustil, že nehnuteľnosť užíva žalovaná oprávnene, teda so súhlasom žalobcu. Nemožno sa preto stotožniť s názorom, že by žalovaná užívala nehnuteľnosť bez právneho dôvodu, ako to tvrdil žalobca v žalobe. Žalobca sa vyhýbal tomu, aby bola nájomná zmluva uzavretá v písomnej podobe, aby sa vyhol daňovým povinnostiam. V tejto súvislosti poukázala na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Konanie žalobcu bolo v rozpore s dobrými mravmi, keďže prijímal plnenia z jej strany a nedal žalovanej

v písomnej podobe žiadne garancie, ktoré by zaručovali, že môže nerušene užívať nehnuteľnosti a po tom, čo zaplatí sumu 3.050 €, nadobudne vlastnícke právo naspäť. Žalovaná nemala žiadnu právnu istotu zo strany žalobcu. Súd nevykonal dôkaz CD nahrávku, ktorá by dokazovala tvrdenia žalovanej a klamstva žalobcu. Žalovaná požadovala, aby súd v rámci dokazovania ustálil sumu, ktorú skutočne uhradila žalobcovi, aby vedela, že ak sa jednoznačne preukáže neplatnosť právneho vzťahu, uzavretého medzi ňou a žalobcom, aké bezdôvodné obohatenie môže požadovať od žalobcu. Preto žiadala, aby odvolací súd ustálil správnosť postupu súdu prvej inštancie v tomto smere.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že zotrúva na všetkých svojich doterajších vyjadreniach, skutkovej a právnej argumentácii a plne sa stotožňuje s obsahom napadnutého rozsudku. Nestotožnil sa s tvrdeniami žalovanej uvedenými v odvolaní. Žalobca je preukázateľne výlučným vlastníkom sporného bytu. Zároveň poukázal na to, že medzi žalobcom a žalovanou nebola uzavretá nájomná zmluva, ani zmluva o budúcej zmluve, ktorá by upravovala postup pri prevode vlastníctva bytu na žalovanú. Z uvedeného dôvodu žalovaná užíva predmetný byt bez právneho dôvodu. Týmto spôsobom bráni žalobcovi vo výkone jeho vlastníckeho práva, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Žalovaná v odvolacej replike zotrúva na svojom odvolaní v celom rozsahu. Poukázala na to, že hoci nájomná zmluva nebola uzavretá v písomnej podobe, ale iba v ústnej, mala všetky náležitosti nájomnej zmluvy, t.j. určený predmet nájmu, dobu nájmu a výšku nájomného. Výška nájomného sa v priebehu tohto vzťahu priebežne menila, nakoľko žalobca prijímal plnenia zo strany žalovanej. Nepriamo potvrdzoval, že sa so žalovanou na takejto premenlivej výške nájomného dohodol. Opätovne poukázala na to, že požadovala ustálenie sumy, ktorú preukázateľne zaplatila žalobcovi, aby bolo zrejmé, akú sumu v prípade neplatnosti zmluvy môže titulom bezdôvodného obohatenia požadovať späť. Je pravdou, že žalovaná sa nevyjadřila pri svojom výsluchu rigorózne o platbách, aké uskutočnila žalobcovi, t.j. presné sumy, kedy, v akých bankovkách a podobne. Jedná sa totiž o jednoduchšiu osobu, ktorá nie je dôsledná vo svojich financiách, ako by sa vyžadovalo. Konštatovala, že právo spätného odkúpenia a ani zmluva o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy nebola uzavretá v písomnej podobe, teda platne, ale napriek tomu by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby sa žalovanej nevrátili plnenia späť, ktoré odovzdávala žalobcovi.

11. Žalobca v odvolacej duplike sa nestotožnil s tvrdeniami uvedenými v odvolaní a v odvolacej replike. Opätovne uviedol, že medzi ním a žalovanou nebola uzavretá nájomná zmluva ani zmluva o budúcej zmluve. Nikdy nedošlo k uzavretiu žiadnej zo zmlúv, nakoľko žalovaná nebola ochotná so žalobcom sa dohodnúť. Táto skutočnosť potvrdzuje fakt, že žalovaná užíva predmetný byt bez právneho dôvodu. Žalovaná neoprávnenne zasahuje do práv a oprávnených záujmov žalobcu, čo je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

12. Odvolacia duplika žalobcu bola žalovanej prostredníctvom jej právneho zástupcu doručená dňa 01.02.2022. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

14. Rozsudok je vo výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 5.4.2022 o 9.35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 22.3.2022 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

16. Žalovaná namietala odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP, t. j., že neboli splnené procesné podmienky (a/), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b/), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d/), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (e/), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f/), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (g/), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h/).

17. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

18. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

19. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy v súlade s ust. § 191 ods. 1,2 CSP, teda každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalovanej nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

21. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd uvádza nasledovné:

22. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná predmetný byt užíva bez právneho dôvodu a odmieta ho dobrovoľne vypratať.

23. Uvedený záver vyvodil z tej skutočnosti, že žalobca nadobudol predmetný byt na základe dražby, pričom žalovaná bola pôvodnou vlastníčkou bytu, a medzi stranami sporu nebola uzavretá ani zmluva o nájme, zmluva o budúcej kúpnej zmluve, a ani žiadna iná zmluva, ktorá by žalovanú oprávňovala predmetný byt užívať naďalej.

24. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie ohľadne toho, že žalovaná užíva predmetný byt bez právneho dôvodu.

25. Medzi stranami sporu nebolo spornou skutočnosťou, že žalovaná bola pôvodnou vlastníčkou predmetného bytu, ktorý následne nadobudol žalobca v dobrovoľnej dražbe konajúcej sa dňa 02.04.2014. Od tohto momentu žalovaná stratila vlastnícke právo k bytu, ako aj právo byt naďalej užívať.

26. V spore nebolo preukázané, že by boli strany uzavreli nájomnú zmluvu, na základe ktorej by bola žalovaná oprávnená predmetný byt naďalej užívať.

27. Ak žalovaná v odvolaní poukázala na to, že so žalobcom uzavrela nájomnú zmluvu, pričom nájomné bolo dohodnuté vo výške 3.050 €, odvolací súd konštatuje, že táto skutočnosť preukázaná nebola.

28. V zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka nevyplýva povinnosť uzavrieť nájomnú zmluvu písomnou formou, táto môže byť uzavretá aj ústne, avšak medzi zmluvnými stranami musí byť zhodný prejav vôle smerujúci k uzavretiu nájomnej zmluvy urobený spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosť o tom, čo chceli strany prejaviť. Záver o uzavretí zmluvy o nájme bytu konkludentným spôsobom preto nevyhnutne predpokladá, že bol daný konkludentný prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy o nájme bytu, ako na strane prenajímateľa, tak aj na strane nájomcu (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 5 Cdo 266/2007 zo dňa 31.01.2008).

29. V prejednávanom spore aj podľa názoru odvolacieho súdu neboli splnené podmienky pre vznik práva nájmu predmetného bytu konkludentne podľa ust. § 686 ods. 1 OZ, nakoľko nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že medzi stranami sporu ako zmluvnými stranami zmluvy o nájme bytu došlo k dohode o podstatných náležitostiach zmluvy o nájme, t. j. o predmete nájmu, výške nájomného a výšky úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo spôsobu ich výpočtu.

30. Pokiaľ žalovaná tvrdila, síce bez akejkoľvek konkretizácie a preukázania danej skutočnosti, že platila nájomné, odvolací súd zdôrazňuje, že platenie „nájomného“ samo o sebe ešte neznamená, že došlo k vzniku nájmu bytu. Túto skutočnosť zvyrazňuje aj to, že samotný žalobca ako údajný prenajímateľ považoval akékoľvek platby za splátku ceny, ktorú uhradil v dražbe, a ktorú mu mala žalovaná uhradiť, ak chcela, aby previedol vlastníctvo bytu späť na žalovanú.

31. Samotná žalovaná si odporuje vo vlastných vyjadreniach, ak na jednej strane tvrdí, že suma 3.050 € bola dohodnutá ako nájom za byt, na druhej strane nepoprela, že po uhradení tejto sumy mal prejsť byt do výlučného vlastníctva žalovanej. Ak by bola táto verzia pravdivá, znamenala by, že žalobca by mal previesť byt na žalovanú bezodplatne, k čomu však nemal žiaden dôvod.

32. Vychádzajúc zo skutkových zistení súdu prvej inštancie, ktorými je odvolací súd viazaný, nebolo preukázané, že žalovaná užíva byt na základe (ústne) uzavretej nájomnej zmluvy. Ak nedošlo k platnému vzniku nájomného vzťahu medzi stranami sporu, a tam, kde niet nájomného vzťahu, nemôže byť ani právny dôvod na užívanie bytu, a preto je záver súdu o užívaní bytu žalovanou bez právneho dôvodu vecne správny.

33. Bez právneho významu je preto odvolacia námietka žalovanej, že súd prvej inštancie neustálil sumy, ktoré žalovaná poukázala žalobcovi. Ustálenie sumy, ktorú mala žalovaná uhradiť žalobcovi, nie je podstatnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti nároku uplatneného v tomto spore, a to nároku na vypratanie predmetného bytu.

34. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalovanej. Odvolací súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).